

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, nar. X., bytom R., zast.: *Mgr. P.*, adv. so sídlom J., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.12.2009 č. k. 2S 207/06-26, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.12.2009 č. k. 2S 207/06-26 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi (na účet jeho právneho zástupcu) náhradu trov konania vo výške 74,61 €.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č. k. KaVSÚ-8-19/2006-OdSS zo dňa 08.03.2006 vydaným podľa § 84 ods. 3 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto

rozsudku len „zák. č. 328/2002 Z.z.“) žalovaný postupom podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave č. 65101023866804/9 – VÚSZ/ DO 2 z 22. októbra 2005, ktorým bol podľa ustanovení § 105 ods. 6 a 9 zák. č. 328/2002 Z.z. žalobcovi **výsluhový dôchodok** znížený od 01. novembra 2005 zo sumy 24.272,- Sk na sumu 22.786,- Sk mesačne, a toto rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil.

Podľa § 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom k 22.10.2005 dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

Podľa § 105 ods. 9 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore citovanom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa odníme alebo zníži, alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplatila.

Žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca bol 31. decembra 2003 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 32 ods. 1 písm. c) zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v dôsledku organizačných zmien, tzn. po 24 ukončených rokoch vojenskej služby. Následne vydal prvostupňový orgán žalovaného rozhodnutie o priznaní výsluhového dôchodku od 1. januára 2004.

Po tom, čo žalovaný toto prvostupňové rozhodnutie zrušil, Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia ako prvostupňový orgán vec postúpil Vojenskej obvodovej prokuratúre Bratislava na preskúmanie zákonnosti postupu odvolacieho orgánu. Vojenská obvodová prokuratúra Bratislava spisom č. OPd 4004/05-13, zo dňa 12.10.2005, vrátila vec Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia na ďalšie konanie.

S odkazom na ust. § 60 ods. 1 a 5, § 98 ods. 3, § 99 ods. 1, § 58 ods. 5 a § 105 ods. 6 a 9 zák. č. 328/2002 Z.z. vyhodnotil námietky žalobcu (1. námietka - rozhodujúce obdobie na určenie vymeriavacieho základu je kalendárny mesiac, za ktorý platí poistné na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie nemá oporu v zákone, ako aj

2. námietky voči postupu prvostupňového správneho orgánu) neakceptoval s odôvodnením, že tento záver vyplýva z ustanovenia § 99 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z. z.

Podľa § 60 ods. 1 č. 328/2002 Z.z. v hore cit. znení základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta sa zistí z priemerného služobného platu podľa odseku 3 a u profesionálneho vojaka z priemerného služobného príjmu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

*Podľa § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v hore cit. znení priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré **patrili** profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98).*

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal na Krajský súd v Bratislave včas žalobu zo dňa 19.05.2006.

Krajský súd ako súd prvého stupňa na verejnom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť v súlade s § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pritom vychádzal zo skutočnosti, že žalobca v roku 2003 nevyčerpal svoj nárok na dovolenku a náhrada za túto dovolenku mu bola vyplatená až v roku 2004.

Pri svojom rozhodnutí s prihliadnutím na ust. § 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z.z. vyslovil právny názor, že zníženie dávky výsluhového zabezpečenia je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, pričom spravidla ide o zistenie nesprávnosti vstupných údajov z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo.

Takisto krajský súd uviedol, že sa nemohol stotožniť s názorom žalovaného o nesprávnej aplikácii najmä § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v prvotnom rozhodnutí po priznaní výsluhového dôchodku žalobcu a o potrebe nápravy tohto rozhodnutia postupom podľa § 105 ods. 6 a 9 uvedeného zákona. Podľa krajského súdu tento postup by bolo možné akceptovať len vtedy, že by správnymi orgánmi použitá nová metodika výpočtu výsluhového dôchodku umožňovala zjavne absurdné závery, že pri rovnakej výške služobného príjmu a započítaní náhrady za nevyčerpanú dovolenku bude výsledný výsluhový dôchodok tým vyšší, čím menší počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku profesionálny vojak vykonával službu.

III.

Odvolanie žalovaného/stanoviská

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 01.03.2010 (pôvodné faxové podanie z 01.03.2010 na č. I. 32 doplnené v zmysle zákona) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný zotrval na podanej námietke nedostatku pasívnej legitímácie, nakoľko žalobca za žalovaného označil subjekt Slovenskú republiku – Ministerstvo obrany SR. Navyše žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že žalobca je zastúpený advokátom, a preto žaloba v danej veci bola podaná voči štátu v zastúpení príslušného štátneho orgánu.

K otázke nesprávneho právneho výkladu žalovaný uviedol s citáciou § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z., že základ pre výpočet výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka sa zistí z jeho priemerného služobného príjmu, ktorý mu patril (tzn. musí mu naň vzniknúť nárok) za rozhodujúci kalendárny rok a tento príjem sa vydelením celkovým počtom dní, za ktoré boli tieto príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené. Svoju argumentáciu žalovaný doplnil matematickou analýzou svojich argumentov. Súčasne žalovaný vyslovil nesúhlas s názorom krajského súdu (o údajnej absurdnosti pri výpočte výsluhového dôchodku), ktorý naopak podľa jeho názoru nezodpovedá právnej

úprave obsiahnutej v § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., čo žalovaný následne objasnil na pripojenom matematickom príklade.

Podľa žalovaného, ak by sa ešte k príjmu profesionálneho vojaka (v matematickom príklade je zvolená ilustračná suma 10.000 Sk) započítala náhrada za nevyčerpanú dovolenku, opätovne by sa takáto suma (10.000 Sk + príjem za dovolenku) v zmysle § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. vydela súčtom dní, za ktoré bol príjem vyplatený a dní, za ktoré náhrada za nevyčerpanú dovolenku profesionálnemu vojakovi patrila (10 dní + počet dní za nevyčerpanú dovolenku).

Ďalej žalovaný na podporu svojich argumentov odkázal na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach bez bližšej špecifikácie označení takýchto rozhodnutí. Takisto žalovaný namietal výšku náhrady trov konania.

Záverom žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie sa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Z vyjadrenia žalovaného (č. l. 43) zo dňa 24.03.2010 vyplýva jeho jednoznačný názor, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom. Ďalej tiež na podporu svojej argumentácie uviedol rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 7Sžso 27/2008 zo dňa 15.12.2009, 7Sžso 79/2008 zo dňa 15.12.2009 a pod.).

K námietke žalovaného týkajúcej sa pasívnej legitímácie žalobca uviedol, že z predmetnej žaloby je zrejmé, ktorý subjekt je žalovaný a nie je možná zámena subjektu. K namietaniu priznanej výšky trov právneho zastupovania zo strany žalovaného sa žalobca nevyjadroval, iba objasnil svoje právne úkony ako aj právny základ ich ohodnotenia.

Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne.

Záverom pre prípad úspechu vyčíslil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 74,61 €.

IV.**Právne názory odvolacieho súdu**

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predovšetkým k námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatku jeho pasívnej legitímácie Najvyšší súd poukazuje na svoju závery obsiahnuté v judikatúre, napríklad rozsudok sp. zn. 3Sž-o-KS 56/2005, podľa ktorých riešenie otázky riadneho označenia žalovaného (odporcu) v správnom súdnom konaní je procesnou podmienkou vychádzajúcou z toho, že súd z úradnej povinnosti pozná subjekty procesne oprávnené za štát konať (princíp „*iura*

novit curia“ v spojení s § 21 ods. 4 O.s.p.). Preto akákoľvek obrana žalovaného, majúca základ v jeho nesprávnom označení žalobcom (navrhovateľom) nemá nádej na úspech a takéto nesprávne označenie súd vyhodnotí ako odstrániteľný nedostatok procesnej podmienky a ako taký postupom ex offio odstráni.

K otázke nesprávneho právneho výkladu, najmä ustanovení § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. žalobcom, tiež Najvyšší súd odkazuje na rozsudok 7Sžso 79/2008, z ktorého cituje podstatnú časť odôvodnenia

„Navyše služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa mal započítať do základu pre určenie dávok výsluhového zabezpečenia z dôvodu, že zákon presne vymedzoval, čo tvorí služobný príjem ale aj z dôvodu, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku bolo potrebné započítať do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v rozhodnom období a odvieť ho poisťovni na základe dodatočného odvodu za posledný mesiac trvania služobného pomeru.

Pokiaľ sa žalobca odvolával na usmernenia žalovaného obsahujúce rôzne vzorce pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že interné predpisy orgánu verejnej správy nie sú všeobecne záväzným predpisom, preto ich nedodržanie nemá za následok prípadnú nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu a pre súd nie sú záväzné.“ (koniec citácie rozsudku).

Najvyšším súdom citovaný text rozsudku sp. zn. 7Sžso 79/2008 sa dôsledne vysporadúva so správnosťou právneho výkladu ustanovení zák. č. 328/2002 Z.z., a to najmä s otázkou časovej a vecnej súvislosti príjmu týkajúceho sa refundovania nevyčerpanej dovolenky v príslušnom kalendárnom roku na prejednávajúcu vec a ďalej obsahu výkladu slova „patril“ (viď hore uvedený § 60 ods. 5 písm. a/ zák. č. 328/2002 Z.z.).

Je pravdou, že žalovaný pri podpore svojich argumentov odkázal na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, avšak Najvyšší súd na tomto mieste musí upozorniť, že v napadnutom rozhodnutí však žiadna argumentačná citácia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je žalovaným v jeho časti

odôvodnenia uvedená, a samotný žalovaný vo svojom odvolaní vôbec nespresnil číselným označením naznačené rozhodnutia.

Vo vzťahu k námietke žalovaného, prostredníctvom ktorej namietal výšku náhrady trov konania Najvyšší súd poukazuje na to, že právo spochybňovať priznanú výšku trov konania prislúcha iba osobe, ktorej je toto právo priznané – to však nie osoba žalovaného; žalovaný je naopak oprávnený brojiť proti samotnej uloženej povinnosti splniť náhradu trov konania, takýto prístup však žalovaný nevyužil, a preto je ho námietka spochybňujúca výšku trov konania je nedôvodná.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozsudkoch sp. zn. 7Sžso 27/2008, 7Sžso 79/2008, resp. 3Sž-o-KS 56/2005, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko právny zástupca úspešného žalobcu si svoje právo uplatnil prostredníctvom svojho vyjadrenia z 24.03.2010 k odvolaniu odporcu, bola mu priznaná náhrada trov konania vo výške 74,61 €.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu listom z 24. marca 2010 (č. 1. 43) v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd uznal :
 - 1.1. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.1.1. podanie stanoviska (10)	1 úkon práv. pomoci	55,49 €
1.1.1.1.prislúchajúca náhrada rež. paušálu		7,21 €
 2. z náhrady 19 % DPH

11,91 €

tzn. v celkovej sume: **74,61 €**

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o výpočte náhrady právneho zástupcu sú obsiahnuté v citovanom liste zo dňa 24.03.2010, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno – poisťných vzťahov spojených so vznikom alebo zánikom vzťahu sociálneho zabezpečenia alebo poistenia je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 23. novembra 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová